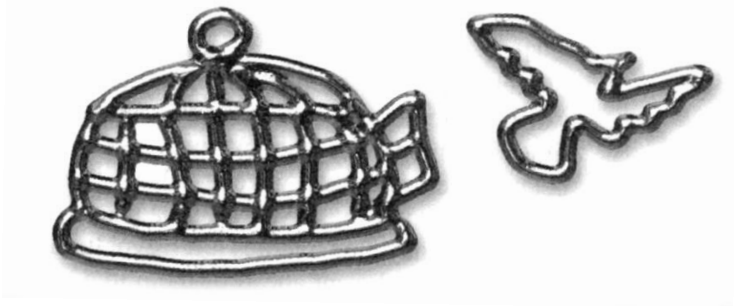

FUGLEBURET

Bakgrunnsstoff 2. Mosebok 14; 15,22-27; 17,1-7; Ordspråkene 3; Lukas 4,1-13; 1 Pet 1,6-9.

Minnevers “Derfor kan dere juble av glede, selv om dere nå en kort tid, om så må være, har det tungt i mange slags prøvelser” (1 Pet 1,6).

“I fullt dagslys og når lyden av andre stemmer høres, vil ikke fuglen i buret lære den sangen som dens eier prøver å lære den. Den lærer seg en tone her og en strofe der, men noen sammenhengende melodi blir det aldri. Så dekker eieren buret til og setter det på et sted der fuglen må lytte til den ene sangen den skal lære å synge. I mørket prøver den å synge denne sangen om og om igjen til den har lært den, og så bryter den ut i en fullkommen melodi. Så blir fuglen tatt fram, og siden kan den alltid synge denne sangen i lyset. Slik behandler Gud sine barn. Han har en sang han vil lære oss, og når vi har lært den i prøvelsens skygger, vil vi kunne synge den alltid siden.” – *Helse og livsglede*, side 360 (MH:472).

Legg merke til at det er eieren som bærer fuglen inn i mørket.

Det er lett å skjønne at Satan er opphav til smerte, men kan det hende at Gud selv aktivt fører oss inn i smeltedigler der vi opplever forvirring og smerte?

Ukeoversikt Hvilke tilfeller i Bibelen vet du om der Gud selv fører mennesker ut i opplevelser som han vet vil omfatte lidelser? Hvilken ny sang tror du det var han ville at de skulle lære?

SØNDAG**Til løftets land via et blindspor**

“Da farao nærmet seg, fikk israelittene se at egypterne kom etter dem. De ble livende redde og ropte til Herren” (2. Mos. 14,10).

Har du noen gang blitt lurt, ledet i en felle eller til en blindgate? Noen ganger er det hyggelig, som når man uforvarende kommer inn i et rom der ventende venner roper “Gratulerer med dagen!” Andre ganger kan det være litt av et sjokk, og ganske ubehagelig. Kanskje var det bøller den gangen du gikk på skolen, eller en kollega på jobben som uventet forsøkte å stille deg i et dårlig lys.

Fra den dagen israelittene forlot Egypt og til de nådde det lovede land, gikk Herren “foran dem om dagen i en skystøtte som viste dem veien, og om natten i en ildstøtte som lystet for dem. På den måten kunne de dra fram både dag og natt” (2. Mos 13,21). Gud selv ledet dem hver etappe på veien. Men se så hvor han først førte dem: Til et sted der sjøen lå foran, der de hadde fjell på begge sider, og de kunne se faraos soldater nærme seg bakfra!

Les 2 Mos 14. Hvorfor førte Gud israelittene til et sted der han visste de ville bli lamslått av redsel?

Det å følge “støtten” er ikke garanti for noen uavbrutt lykkerus. Det kan også bli en vanskelig erfaring, for opplæring i rettferdighet fører oss til steder som setter vårt hjerte på prøve, et hjer-

te som i utgangspunktet er “fullt av svik” (*Jer. 17,9*). Mens vanskelighetene står på er nøkkelen til å vite når vi virkelig følger Gud ikke nødvendigvis at vi slipper smerte og prøvelser, men heller det at vi er åpne for Guds veiledning og hele tiden legger vårt sinn og hjerte inn under hans ledelse.

Hva lærte israelittene av denne opplevelsen? 2 Mos 14,31.

Til ettertanke **Hvorfor er det noen ganger vanskelig å stole på Gud selv om vi kjenner mange av de herlige løftene han har gitt oss? Tenk gjennom en vanskelig situasjon som du tror Gud ledet deg ut i for å lære deg å “tro” på ham og “frykte” ham.**

MANDAG

Beskt vann

“Så brøt hele Israels-folket opp fra Sin-ørkenen og drog dagsreise etter dagsreise som Herren bød dem. Siden slo de leir i Refidim. Men der fantes det ikke vann, så folket kunne få drikke” (2. Mos 17,1).

Det kan så være at Gud ikke gir oss alt vi peker på, men burde vi ikke kunne forvente at han gav oss alt det vi trenger? Ikke det vi tror vi trenger, men det vi virkelig trenger?

Hvis det var noe israelittene virkelig trengte, så var det vann. Like etter at Gud i skyen hadde ført israelittene gjennom Rødehavet, fulgte de ham i tre dager gjennom den glohete ørkenen der det ikke fantes vann. Det er lett å forstå deres fortvilelse, især i ørkenen, der vann er av så avgjørende betydning. Når skulle de få det vannet de trengte?

Og hvor fører Gud dem? Støtten fører dem til Mara, der de endelig finner vann. Det må ha vært et stort øyeblikk. Men da

de smakte på vannet, spyttet de det ut igjen, for det var beskt. “Og folket murret mot Moses og sa: ‘Hva skal vi drikke?’” (2 Mos 15,24).

Og noen dager senere gjør Gud det igjen. Men denne gangen stopper støtten et sted der det slett ikke finnes vann (2 Mos 17,1).

Les 2. Mosebok 15,22-27 og 17,1-7. Hva åpenbarte Gud om seg selv ved Mara og Refidim? Hva burde de ha lært?

Hva spurte isrealittene om i Refidim? 2 Mos 17,7.

Har det hendt at du har stilt deg det samme spørsmålet?

Hvorfor det? Hvordan følte det, og hva hadde du lært da du

fant svaret? Hvor ofte må vi få svaret før vi helt slutter å spørre om det?

TIRSDAG

Den store striden i ørkenen

“Fylt av Den hellige ånd vendte Jesus tilbake fra Jordan. Drevet av Ånden ble han ført omkring i ødemarken i førti dager, og han ble fristet av djevelen” (Luk 4,2).

Les Luk 4,1-13. Hva kan denne historien lære oss om hvordan vi kan seire over fristelser og ikke gi etter for synd?

Fristelsene kan være så vanskelige fordi de taler til ting vi ønsker oss, og de kommer alltid når vi er som svakest.

Lukas 4 er begynnelsen på historien om da Jesus ble fristet av Satan, og den gjør oss oppmerksom på visse vanskelige spørsmål. Ved første øyekast ser det ut som det er Den hellige ånd som leder Jesus ut i fristelse. Men Gud frister oss aldri (*Jak 1,13*). Nei, vi har sett at Gud faktisk fører oss til prøvelsens smeltingel. Det som slår oss i Lukas 4 er at Den hellige ånd kan føre oss til prøvelser der vi også blir utsatt for Satans fryktelige fristelser. Når vi under slike forhold føler at fristelsene er så sterke, kan det hende vi misforstår og tror at vi ikke har fulgt Gud slik vi burde ha gjort. Men det er ikke så sikkert. "Når vi kommer i prøvende situasjoner, tviler vi på at Guds Ånd har ledet oss. Men det var Ånden som førte Jesus ut i ødemarken for å fristes av djevelen. Når Gud fører oss inn i prøvelse, har han en hensikt med det. Han ønsker at det skal være til gagn for oss. Jesus benyttet aldri Guds løfter som grunn til frivillig å utsette seg for fristelse. Han gav heller ikke opp i fortvilelse når fristelsen kom over ham. Det bør heller ikke vi gjøre." – *Alfa og Omega*, bind 4, side 100-101 (DA:126, 127).

Enkelte ganger blir vi brent i smeltingelen i stedet for å bli rensset. Derfor er det en stor trøst å vite at når vi bryter sammen under fristelsen, kan vi fatte nytt mot fordi Jesus holdt ut. Fordi Jesus bærer vår synd, fordi han betalte straffen for at vi ikke maktet å holde ut i fristelsen (hva den nå enn måtte være), og fordi han gjennomgikk en smeltingel som var verre enn det noen av oss noen gang vil måtte oppleve, er evangeliets glade budskap at Gud ikke vil svikte oss. Det er håp, også for den "største" av syndere (*1 Tim 1,15*).

Til ettertanke Hvilke fristelser står du overfor akkurat nå? Ta tid til bønn og be Herren vise deg hvordan du skal anvende lærdommene fra Jesu liv i ditt eget liv. Husk at du aldri er nødt til å gi etter for fristelsen! Husk også at dersom du skulle gjøre det, har du en frelser.

ONSDAG**En arv som står fast****Les I Peter 1,6.7. Hva er det Peter sier?**

Peter skrev til mennesker som kjempet med problemer og som ofte følte seg veldig ensomme. Han skrev til “de utvalgte som lever som fremmede, spredt omkring i Pontos, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia” (1 Pet 1,1). Dette området finner vi i dag i det vestlige Tyrkia. Noen få vers senere sier Peter at han vet at de “har det tungt i mange slags prøvelser” (1 Pet 1,6).

**Hva mener han med at de er “fremmede” og “spredt”?
Hvordan kan det ha gjort deres prøvelser verre?**

Det var en tid da det å være kristen var noe nytt; de troende var få og de ble ofte misforstått, og noen ganger forfulgt der de var i mindretall. Men Peter forsikrer dem om at det ikke er noe tilfeldig ved disse prøvelsene (1 Pet 1,6.7). Sann tro er målet for dem som holder ut i “mange slags prøvelser”.

Les I Peter 1,6-9. Hva forsikrer Peter dem om, de som gjennomgår disse prøvelsene? Og hva betyr dette håpet for oss?

De vil bli prøvd og fristet, men hva er det sammenlignet med den evighet som venter dem når Jesus kommer igjen? Peters ord

til dem er Guds ord til oss, uansett hva som ligger foran. Våre prøvelser blir kanskje vanskelige og tunge, men vi må ikke miste målet av syne, det evige liv i en ny himmel og en ny jord, uten smerte, lidelse og død. Med slike løfter, løfter som er godt-gjort gjennom Jesu død, må vi ikke miste motet og troen når vi møter prøvelser, men heller be Herren rense oss av alt som vil hindre vår tro.

TORS DAG**Ildprøve**

Det var en ung mann. Vi kan kalle ham Alex. Han hadde hatt det vanskelig i ungdommen; narkotika, vold og fengselsopphold. Men på grunn av et menighetsmedlem på stedet (som Alex hadde stjålet fra), fikk han kjennskap til Gud og overgav seg til Jesus. Alex hadde fremdeles sine problemer og ting å slåss med, men han var et nytt menneske i Jesus. Han elsket Gud og forsøkte å uttrykke denne kjærligheten gjennom lydighet mot Guds bud (*1 Joh 5,1.2*). På et tidspunkt følte Alex at han burde bli prest. Alt pekte i den retning. Det var det ingen tvil om.

Det begynte godt på universitetet. Men så gikk det galt med det ene etter det andre, og livet begynte å rakne for ham.

Pengestøtten tok til å tørke inn; en nær venn ble hans fiende og kom med falske anklager om ham som skadet hans omdømme. Dessuten ble han stadig syk; ingen visste hva det var, men det gikk ut over studiene i den grad at han var redd for at han ville måtte avbryte studiene. I tillegg var han fryktelig fristet til å ta narkotika, som var lett tilgjengelig på stedet. Alex kunne ikke fatte hvorfor alt dette skjedde, spesielt fordi han var sikker på at det var Gud som hadde ført ham til denne skolen. Hadde han tatt feil? Og var hele hans erfaring med Gud en eneste stor tabbe? Han begynte å tvile på selv de mest grunnleggende ting i troen.

Tenk deg at Alex var kommet til deg da han var midt i denne krisen. Hva ville du sagt til ham? Hva har du opplevd som kanskje kunne ha hjulpet en som ham? Hvilke skriftsteder ville du

ha brukt? Hvor mye hjelp ville det ha vært i disse tekstene i en slik situasjon? *Ordsp 3; Jer 29, 13; Rom 8,28; 2 Kor 12,9; Hebr 13,5.*

Til ettertanke Nesten alle som følger Herren har opplevd kriser da de har vært fristet til å tvile på Herrens ledelse. I slike stunder er det viktig å klynge seg til løftene, huske hvordan Gud har ledet før og be om tro og kraft til å holde ut. Herren vil ikke svikte oss; det er vi som må motstå fristelsen til å svikte ham.

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 1, side 260-269 (PP:281-290) og side 270-281 (PP:291-302).

“Men i gammel tid førte Herren sitt folk til Refidim, og det kan hende at han også vil føre oss dit, for å sette vår troskap på prøve. Han fører oss ikke alltid til hyggelige steder. I så fall ville vi i vår selvhjelpenhet ha glemt at det er han som er vår hjelper. Han vil så gjerne åpenbare seg for oss og vise oss all den hjelp som står til vår rådighet, og han tillater at vi møter prøvelser og skuffelser på vår vei så vi kan skjønne at vi er hjelpeløse og lære å be ham om hjelp. Han kan frembringe kjølige bekker av den hardeste fjellknaus. Først når vi står ansikt til ansikt med Gud og ser som vi nå ses, og kjenner slik vi nå er kjent, skal vi få vite hvor mange byrder han har båret for oss og hvor mange byrder han gladelig ville båret hvis vi med et barns tillit hadde latt ham få dem.” – “Rephidim” i *Review and Herald*, 7. april 1903.

**Spørsmål til
drøftelse**

1. Vi snakker ofte om fristelse som noe som angår den enkelte, og det er det jo også. Men finnes det kollektive fristelser, ting vi som stedets menighet må passe oss for? Eventuelt hva?
2. La dem som vil, fortelle om de “ubehagelige stedene” de er blitt ført til. Hvorfor har de vært ubehagelige? Ville de ha oppfattet dem annerledes hvis det hadde vært i dag?
3. Vi forstår nok prinsippet bak at Gud lar oss bli rensert i prøvelsene. Men hvordan skal vi forstå situasjoner der prøvelsen ikke later til å ha noen verdi (for eksempel når noen blir drept på stedet i en bilulykke)? Forsøk å komme frem til mulige svar sammen.
4. Ta tid til å be for hverandre i gruppen, at alle må finne kraft til å holde ut i prøvelsene og bevare troen.
5. Kjenner dere noen som har tapt veien av syne etter å ha møtt prøvelser? Hva kan dere rent praktisk gjøre for å hjelpe dette mennesket å finne veien tilbake?